

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນາຖາວອນ

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ເລກທີ ໑໒໒/ນຍ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 14.09.2011

ດໍາລັດ

**ວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ
5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015)**

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານແຫ່ງສປປລາວ, ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 06/05/2003.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26/12/2006.
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ, ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 26/11/2009.
- ອີງຕາມມະຕິກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລຶກຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ VII, ສະບັບເລກທີ 10/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24/6/2011.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1: ປະກາດໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015) ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນທົ່ວປະເທດ. ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ແມ່ນແຜນຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຄັ້ງທີ IX ຂອງພັກ ແລະ ມະຕິກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລຶກຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ VII; ເປັນແຜນສືບຕໍ່ໝາກຜົນທີ່ຍາດມາໄດ້ໃນແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VI ຜ່ານມາ ແລະ ທັງເປັນມາດຕະການສໍາຄັນຕົ້ນຕໍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຮອດປີ 2020 ແລະ ຍຸດທະສາດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ສ້າງໃຫ້ມີການຫັນປ່ຽນໃໝ່ຢ່າງໜັກແໜ້ນ ໃນການນໍາພາປະເທດຊາດຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພ່າປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ 2020 ແລະ ເປີດກວ້າງການເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ. ຄຸນລັກສະນະຂອງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງນີ້ ຍັງເປັນແຜນສືບຕໍ່ສ້າງບາດກ້າວ “ບຸກທະລຸ” ໃນການພັດທະນາໃຫ້ເປັນຈິງ ໂດຍສຸມໃສ່ 4 ບຸກທະລຸ ຄື: (1). ບຸກທະລຸດ້ານຈົນຕະນາ

ການ, (2). ບຸກທະລຸດ້ານການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, (3). ບຸກທະລຸດ້ານລະບົບກົນໄກ, ລະບອບ, ລະບຽບການບໍລິຫານ ແລະ (4). ບຸກທະລຸດ້ານການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ດ້ວຍການຊຸດຄົ້ນແຫລ່ງທຶນຕ່າງໆ ແລະ ດ້ວຍນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມພິເສດ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງມີຈຸດສຸມ.

ມາດຕາ 2: ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ເປັນແຜນທີ່ກຳນົດຂອບລວມ ໃນ ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໄລຍະກາງ ສຳລັບໄລຍະ 2011-2015.

2.1 ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ເປັນແຜນທີ່ກຳນົດຈຸດໝາຍ, ທິດ ທາງ ແລະ ໜ້າທີ່, ຄາດໝາຍສູງຊື່ນຕົ້ນຕໍດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ຄາດໝາຍໃຫຍ່ດ້ານເສດຖະ ກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ, ການເຊື່ອມໂຍງສາກົນ ແລະ ພາກພື້ນ; ກຳນົດການດຸ່ນດ່ຽງທາງດ້ານມະຫາພາກ ແລະ ບັນດາວຽກຈຸດສຸມຂອງຂະແໜງການ ແລະ ເຂດແຄ້ວນ.

2.2 ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດໝາຍເຖິງແຜນຈັດສັນ ແລະ ນຳໃຊ້ທຶນຮອນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ເຂົ້າໃນການປະຕິບັດເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດໝາຍສູງຊື່ນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະ ກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ.

2.3 ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນໄລຍະ 2011-2015 ໄດ້ກຳນົດແຫຼ່ງທຶນທັງໝົດທີ່ຈຳເປັນໃນການ ປະຕິບັດຄາດໝາຍດ້ານຕ່າງໆ ຂອງແຜນການ 5 ປີ. ພ້ອມກັນນັ້ນ, ກໍໄດ້ກຳນົດໂຄງປະກອບ ການ ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນດັ່ງກ່າວ ເຂົ້າໃນແຕ່ລະຂົງເຂດວຽກງານ. ສ່ວນແຜນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນລະອຽດໄດ້ສະແດງອອກໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນການ ລົງທຶນປະຈຳແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 3: ຈຸດໝາຍລວມຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ມີດັ່ງນີ້:

3.1 ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ມີຄວາມສະຫງົບຫມັ້ນທ່ຽງດ້ວຍອັດຕາ ການເຕີບໂຕຂອງ GDP ເພີ່ມຂຶ້ນ 8% ຕໍ່ປີຂຶ້ນໄປ, ລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນສະເລ່ຍ ໃຫ້ ໄດ້ 1.700 ໂດລາສະຫະລັດ ຕໍ່ຄົນຂຶ້ນໄປ ໃນປີ 2015.

3.2 ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDGs) ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາ ຊົນໃຫ້ຫຼຸດລົງ ແລະ ຮອດປີ 2015 ອັດຕາຄົວເຮືອນທຸກຍາກໃຫ້ຍັງເຫຼືອ 10% ຂອງຈຳນວນ ຄອບຄົວທັງໝົດໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມປະຊາຄົມອາຊຽນໃນປີ 2015; ສ້າງພື້ນຖານວັດຖຸ ເຕັກນິກ ແລະ ເງື່ອນໄຂທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອນຳເອົາປະເທດຫລຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບຂອງປະເທດ ດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ 2020.

3.3 ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຂອງການພັດທະນາ ຕາມທິດທາງແຫ່ງການເຕີບໂຕສີຂຽວ, ໂດຍເນັ້ນການພັດ ທະນາເສດຖະກິດ ຕິດພັນກັບການພັດທະນາວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາສະພາບ ແວດລ້ອມທຳມະຊາດອັນເປັນທ່າແຮງຂອງຊາດ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພທຳມະຊາດ ແລະ ການ ປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າອາກາດ.

- 3.4 ຮັບປະກັນສະຖຽນລະພາບທາງການເມືອງ, ຄວາມສະຫງົບ, ຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມ ແລະ ຄວາມປອດໄພໃຫ້ພົນລະເມືອງຢ່າງໜັກແໜ້ນ ພ້ອມທັງຮັບປະກັນການເປີດກວ້າງການເຊື່ອມ ໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ໝວດທີ II

ຄາດໝາຍສູ້ຊົນ ແລະ ຄາດຄະເນການດຸ່ນດ່ຽງມະຫາພາກ ຂອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII

ມາດຕາ 4: ຄາດໝາຍສູ້ຊົນດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ :

- 4.1. ອັດຕາການເຕີບໂຕຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ (GDP) ເພີ່ມຂຶ້ນ 8% ຕໍ່ປີຂຶ້ນໄປ, ໃນນັ້ນ: ກະສິກໍາ-ປ່າໄມ້ ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 3,5%, ກວມປະມານ 23% ຂອງ GDP, ອຸດສະຫະກໍາ ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 15%, ກວມປະມານ 39% ຂອງ GDP, ການບໍລິການ ເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ 6,5%, ກວມປະມານ 38% ຂອງ GDP.
- 4.2. ອັດຕາເງິນເຟີ້ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຕໍ່າກວ່າອັດຕາການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ, ຮັກສາອັດຕາແລກປ່ຽນໃຫ້ມີສະຖຽນລະພາບ, ເງິນກີບແຂງຄ່າ ຫຼື ອ່ອນຄ່າຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ເກີນ 5% ຕໍ່ປີ ທຽບກັບເງິນຕາຕ່າງປະເທດສະກຸນຫຼັກ.
- 4.3. ຮັບປະກັນໃຫ້ການເຕີບໂຕຂອງເສດຖະກິດ ຕິດພັນກັບການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນແບບຍືນຍົງ, ທັງຮັບປະກັນໃຫ້ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດສາມາດສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.
- 4.4. ສູ້ຊົນຫຼຸດຜ່ອນໜີ້ສິນໃນທົ່ວລະບົບການເງິນຂອງລັດໃຫ້ໄດ້ເປັນກ້າວໆ.

ມາດຕາ 5: ການດຸ່ນດ່ຽງການລົງທຶນ

- 5.1. ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຈັງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ສໍາລັບໄລຍະ 2011-2015 ບັນລຸ 8% ຕໍ່ປີຂຶ້ນໄປນັ້ນ, ມີຄວາມຕ້ອງການລົງທຶນລວມທັງໝົດ ຢ່າງໜ້ອຍປະມານ 127 ພັນຕື້ກີບ ຫຼື ປະມານ 32% ຂອງ GDP; ໃນນັ້ນ:
 - 5.1.1. ການລົງທຶນຈາກງົບປະມານພາຍໃນຂອງລັດ ກວມປະມານ 10-12% ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ຫລື ເທົ່າກັບປະມານ 12-15 ພັນຕື້ກີບ.

ຈຸດສຸມຂອງການລົງທຶນແມ່ນ: ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈໍາເປັນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ, ສົມທົບທຶນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫລືອລ້າ ແລະ ກູ້ຢືມ, ພັດທະນາສາທາລະນະໂຫຍດຂັ້ນພື້ນຖານ, ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ສົ່ງເສີມການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ວຽກງານຕົວແບບໃນການພັດທະນາ, ວຽກງານສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາ, ພັດທະນາເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ເຂດຊາຍແດນ, ເຂດທີ່ຍັງຈໍາເປັນອື່ນໆ ຄຽງຄູ່ກັບການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການພັດທະນາຂົງເຂດວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ສົ່ງເສີມ ແລະ ຮັກສາວັດທະນະທຳ ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດ.
 - 5.1.2. ການຊ່ວຍເຫລືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ODA) ກວມປະມານ 24-26% ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ຫລື ເທົ່າກັບ 30-33 ພັນຕື້ກີບ. ທຶນດັ່ງກ່າວຈະສຸມໃສ່ການບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດ

ສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDGs) ແລະ ການພັດທະນາສັງຄົມອື່ນໆ ເປັນຕົ້ນ: ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ, ສົ່ງເສີມໃຫ້ຄົນມີການສຶກສາທີ່ສູງ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ, ມີລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ, ມີສຸຂະພາບທີ່ແຂງແຮງ ແລະ ມີໂພຊະນາການທີ່ຖືກຫລັກອະນາໄມ.

5.1.3. ການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກວມ 50-56% ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ຫຼື ເທົ່າກັບ 64-71ພັນຕື້ກີບ. ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວແມ່ນສຸມໃສ່ບັນດາໂຄງການໃຫຍ່ລະດັບຊາດທີ່ມີທ່າແຮງໄດ້ປຽບ ເພື່ອຍູ້ການເຕີບໂຕທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ການສົ່ງເສີມກິດຈະກຳທາງເສດຖະກິດ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການຊຸກຍູ້ການຜະລິດສິນຄ້າ ແລະ ພັດທະນາພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນຈຳນວນໜຶ່ງ.

5.1.4. ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຂອງທະນາຄານ ແລະ ການລົງທຶນຂອງປະຊາຊົນ ກວມປະມານ 10-12% ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ ຫຼື ປະມານ 12-15 ພັນຕື້ກີບ. ສິນເຊື້ອດັ່ງກ່າວ ແມ່ນສຸມໃສ່ການສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມບັນດາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ກາງ, ການຜະລິດຂອງຄົວເຮືອນ ແລະ ກຸ່ມການຜະລິດຂອງປະຊາຊົນ. ເພື່ອບັນລຸຄວາມຕ້ອງການດັ່ງກ່າວ ການປ່ອຍສິນເຊື້ອຕ້ອງໃຫ້ໄດ້ສະເລ່ຍປະມານ 3.000 ຕື້ກີບຕໍ່ປີ.

ຄຽງຄູ່ກັນນັ້ນ, ການລະດົມທຶນຜ່ານຕະຫຼາດຫຼັກຊັບ ກໍ່ເປັນແຫຼ່ງທຶນໜຶ່ງທີ່ລະດົມທຶນເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

5.2. ດຸ່ນດ່ຽງການລົງທຶນຕາມຂະແໜງການ:

ຕ້ອງຮັບປະກັນສັດສ່ວນທຶນແບ່ງຕາມຂະແໜງການໃຫ້ໄດ້ ຄື: ຂະແໜງເສດຖະກິດ ກວມປະມານ 30%; ຂະແໜງສັງຄົມ ກວມປະມານ 35% ແລະ ກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ (ທາງ ແລະ ເຄຫາສະຖານ) ກວມປະມານ 35% ຂອງການລົງທຶນທັງໝົດ. ນອກນີ້, ການຊໍາລະໜີ້ສິນໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງໃຫ້ກວມໃນລະດັບ 35% ຂອງລາຍຈ່າຍການລົງທຶນພາຍໃນ.

ມາດຕາ 6: ການດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

- 6.1. ກອບລາຍຮັບລວມໃນ 5 ປີ ໃຫ້ບັນລຸໃນລະຫວ່າງ 19-21% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນໃນນັ້ນ: ລາຍຮັບພາຍໃນ ກວມລະຫວ່າງ 16-18% ຂອງ GDP.
- 6.2. ກອບລາຍຈ່າຍງົບປະມານລວມໃນ 5 ປີ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 22-25% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ໃນນັ້ນ ສະເພາະລາຍຈ່າຍລົງທຶນຂອງລັດ ກວມປະມານ 10-12% ຂອງ GDP.
- 6.3. ການຂາດດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານ ຢູ່ໃນລະຫວ່າງ 3-5% ຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ.

ມາດຕາ 7: ການດຸ່ນດ່ຽງການໃຊ້ຈ່າຍ ແລະ ການສະສົມ

- 7.1. ສົ່ງຊົນໃຫ້ອັດຕາການສະສົມໃນລະບົບທະນາຄານມີທ່າກ້າວຂຶ້ນ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປະມານ 39,5% ຂອງ GDP ຕໍ່ປີຂຶ້ນໄປ.
- 7.2. ສົ່ງຊົນໃຫ້ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດຢູ່ລະຫວ່າງ 2-5% ຕໍ່ປີ ຂອງລາຍຮັບພາຍໃນ.

ມາດຕາ 8: ການດຸ່ນດ່ຽງຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ

- 8.1. ສູ້ຊົນໃຫ້ອັດຕາການສົ່ງອອກເພີ່ມຂຶ້ນສະເລ່ຍ ປະມານ 18% ຕໍ່ປີ.
- 8.2. ສູ້ຊົນໃຫ້ບັນລຸຄາດໝາຍດ້ານດຸ່ນດ່ຽງການຊຳລະໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບປົກກະຕິ ຫຼື ເກີນດຸ່ນເປັນສ່ວນໃຫ່ຍ.
- 8.3. ສູ້ຊົນໃຫ້ຄັງສຳຮອງເງິນຕາຕ່າງປະເທດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ກຸ້ມການນຳເຂົ້າໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍກ່ວາ 6 ເດືອນ.

ມາດຕາ 9: ການດຸ່ນດ່ຽງແຮງງານ

- 9.1. ຮອດປີ 2015 ຕ້ອງເຮັດໃຫ້ອັດຕາສ່ວນແຮງງານທີ່ມີວຽກເຮັດງານທຳໃນຂົງເຂດກະສິກຳຫຼຸດລົງເປັນ 70%, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 7% ແລະ ຂົງເຂດການບໍລິການເພີ່ມຂຶ້ນເປັນ 23% ຂອງແຮງງານລວມ.
- 9.2. ຮອດປີ 2015 ກຳລັງແຮງງານທີ່ຈະສາມາດຕອບສະໜອງໄດ້ມີພຽງ 3,17 ລ້ານຄົນ; ໃນນີ້, ແຮງງານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃໝ່ ປະມານ 277.000 ຄົນ (ຂົງເຂດກະສິກຳປະມານ 210.000 ຄົນ, ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ປະມານ 14.000 ຄົນ ແລະ ຂົງເຂດບໍລິການ ປະມານ 53.000 ຄົນ) ແຕ່ໃນຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການບໍລິການ ຍັງມີຄວາມຕ້ອງການກຳລັງແຮງງານຕື່ມ ປະມານ 190.000 ຄົນ. ສະນັ້ນ ເພື່ອດຸ່ນດ່ຽງແຮງງານໃນສອງຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງມີການເຄື່ອນຍ້າຍແຮງງານຈາກຂົງເຂດກະສິກຳ ແລະ ຜູ້ທີ່ຫວ່າງງານ ປະມານ 140.000ຄົນ ໄປສູ່ຂົງເຂດອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຂົງເຂດການບໍລິການ ຢ່າງມີແຜນການທີ່ມີຄວາມກົມກຽວກັນ. ພ້ອມດຽວກັນນັ້ນ ກໍຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໃນຂົງເຂດວຽກງານຕ່າງໆ ໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ໂດຍສູ້ຊົນໃຫ້ໄດ້ 220.000 ຄົນ.

ມາດຕາ 10: ໜ້າທີ່ຈຸດສຸມຕົ້ນຕໍຂອງແຜນພັດທະນາ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015):

1. ພັດທະນາເສດຖະກິດມະຫາພາກເປັນໃຈກາງ ຕາມທິດສ້າງການເຕີບໂຕທີ່ເຂັ້ມແຂງ, ສຸມໃສ່ການສ້າງສາເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ມີການຄຸ້ມຄອງຂອງລັດ, ຮັບປະກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນທຸ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ເສດຖະກິດຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງດ້ວຍຈັງຫວະທີ່ໄວ; ຍູ້ແຮງການຫັນປ່ຽນໂຄງປະກອບເສດຖະກິດ ແລະ ໂຄງປະກອບແຮງງານ ຕາມທິດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝ.
2. ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ ໃຫ້ໄດ້ໂດຍພື້ນຖານດ້ວຍມາດຕະການທີ່ສອດຄ່ອງ, ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກ ຕິດພັນກັບການກໍ່ສ້າງຮາກຖານການເມືອງ ຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດໝາຍ; ສ້າງຄວາມຍຸຕິທຳໃນສັງຄົມ, ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນລະຫວ່າງຕົວເມືອງ-ຊົນນະບົດ, ຜູ້ທຸກ-ຜູ້ຮັ່ງ.
3. ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມຢ່າງສົມຄູ່ ກົມກຽວກັນລະຫວ່າງການພັດທະນາເສດຖະກິດກັບສັງຄົມ, ສ້າງຄວາມຈະເລີນ ແລະ ຄວາມຢູ່ດີກິນດີທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ສ້າງຄວາມສີວິໄລທາງດ້ານຈິດໃຈ; ຂະຫຍາຍເສດຖະກິດພູມປັນຍາ; ປະຕິບັດຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ; ສືບຕໍ່ຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າວັດທະນະທຳທີ່ດີງາມຂອງຊາດ ຄຽງຄູ່ກັບການເປີດກ້ວາງການແລກປ່ຽນກັບສາກົນ.

4. ຍົກສູງຄວາມສັກສິດ ແລະ ປະສິດທິຜົນຂອງການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານລັດແຕ່ສູນກາງລົງຮອດຮາກຖານ ຕາມທິດລັດແຫ່ງກົດໝາຍ ສູນກາງເຮັດໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ, ທ້ອງຖິ່ນ-ຮາກຖານ ເຮັດໜ້າທີ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ; ມີການແບ່ງຂັ້ນ, ແບ່ງງານຢ່າງລະອຽດ ຈະແຈ້ງກ່ວາເກົ່າລະຫວ່າງບັນດາອົງການອຳນາດລັດແຕ່ລະຂັ້ນທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມທິດເສີມຂະຫຍາຍຄວາມເປັນເຈົ້າການໃນການປະດິດສ້າງ ແລະ ການຂຸດຄົ້ນນຳໃຊ້ທ່າແຮງຂອງທ້ອງຖິ່ນຢ່າງໜັກແໜ້ນ.
5. ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບໃນທຸກພື້ນທີ່ທົ່ວປະເທດ ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດມີສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເມືອງ, ມີຄວາມສະຫງົບຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍໃນສັງຄົມຢ່າງໜັກແໜ້ນ.
6. ເສີມຂະຫຍາຍກຳລັງແຮງສັງລວມຂອງຊາດ ແລະ ກຳລັງແຮງຂອງຍຸກສະໄໝເຂົ້າໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ; ຈັດສັນ, ພື້ນຟູ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແບບຍືນຍົງ ແລະ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ; ຂະຫຍາຍການພົວພັນຮ່ວມມືກັບເພື່ອນມິດ ແລະ ບັນດາປະເທດໃນພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ; ເພີ່ມທະວີຄວາມເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມການເຊື່ອມໂຍງ ແລະ ເພີ່ມທະວີຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.
7. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດຫັນເປັນອຸດສາຫະກຳ ແລະ ຫັນສະໄໝດ້ວຍບາດກ້າວທີ່ຕັ້ງໜ້າ ແລະ ມີຈຸດສຸມຢູ່ຂະແໜງການ ແລະ ບໍລິເວນເຂດແຄ້ວທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ຄວາມສາມາດ ແລະ ມີທ່າແຮງ; ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ-ທຸລະກິດຂະໜາດນ້ອຍ-ກາງ, ເສດຖະກິດຮ່ວມມື, ເສດຖະກິດຄອບຄົວຂອງປະຊາຊົນນຳໃຊ້ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີໃໝ່ ເພື່ອຍົກສູງສະມັດຕະພາບການຜະລິດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນການລົງທຶນໃຫ້ສູງຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 11: ໂຄງການໃຫຍ່ລະດັບຊາດ

- 11.1 ໂຄງການໃຫຍ່ລະດັບຊາດ (Mega-Project) ແມ່ນບັນດາໂຄງການ ຫລື ກຸ່ມໂຄງການທີ່ມີມູນຄ່າສູງກ່ວາ 500 ຕື້ກີບ (50 ລ້ານໂດລາສະຫະລັດ) ຂຶ້ນໄປ, ເປັນໂຄງການລະດັບຊາດ ທີ່ສາມາດສ້າງຜົນໄດ້ຮັບໃນໄລຍະແຜນການ 5 ປີ, ເປັນໂຄງການທີ່ສຳຄັນ ທີ່ຈະຕ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ສຳເລັດ ເພື່ອໃຫ້ກາຍເປັນຫົວຈັກຂອງການພັດທະນາ ແລະ ຫົວຈັກຂອງອຸດສາຫະກຳທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທັງເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ພາກທຸລະກິດ ຫຼື ອຸດສາຫະກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຕີບໂຕໄປພ້ອມໆກັນ ເຮັດໃຫ້ເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດມີການຂະຫຍາຍຕົວໄວ, ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ຫມັ້ນທົ່ງງ.
- 11.2 ຈັດສັນ ແລະ ລະດົມທຶນຮອນຈາກທຸກໆແຫລ່ງຢ່າງມີຈຸດສຸມ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການໃຫຍ່ລະດັບຊາດ, ໂຄງການບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ ແລະ ໂຄງການທີ່ຈຳເປັນອື່ນໆ ໃຫ້ສຳເລັດຕາມເປົ້າໝາຍ ແລະ ຄາດຫມາຍທີ່ວາງໄວ້ ໂດຍສະເພາະແມ່ນການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຕິດພັນກັບການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ເພື່ອແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນ. ສ່ວນການຈັດສັນທຶນຕົວຈິງເຂົ້າໃສ່ແຕ່ລະໂຄງການນັ້ນ ແມ່ນນຳໃຊ້ກົນໄກການຈັດສັນທຶນປະຈຳແຕ່ລະສົກປົ່ງປະມານ ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ III

ມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII

ມາດຕາ 12: ຊຸກຍູ້ການເຕີບໂຕດ້ານເສດຖະກິດມະຫາພາກ, ຮັກສາຄວາມໝັ້ນທົ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງການພັດທະນາໃຫ້ຍືນຍົງ

- 12.1. ອອກແຮງລະດົມ ຊຸດຄົ້ນແຫລ່ງທຶນທົ່ວສັງຄົມເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາ ເປັນຕົ້ນ ແມ່ນຈາກ 4 ແຫຼ່ງທຶນໃຫຍ່: ການລົງທຶນຂອງລັດ, ການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ, ການລົງທຶນໂດຍກົງຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ແລະ ຈາກທະນາຄານ; ຫລຸດຜ່ອນການຮົ່ວໄຫຼ ແລະ ການພູມເພື່ອຍໃນການລົງທຶນຂອງລັດ, ນຳໃຊ້ທຸກແຫຼ່ງທຶນທີ່ມີຢ່າງໂປ່ງໃສ, ຖືກເປົ້າໝາຍ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ, ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບບັນດາປະເທດເພື່ອນມິດ ແລະ ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນເພື່ອຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ການລົງທຶນຈາກພາຍນອກ.
- 12.2. ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພີ່ມທະວີຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊຸດຄົ້ນລາຍຮັບພູດຂອງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຢ່າງສຸດຄວາມສາມາດ, ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍດ້ານພາສີ-ອາກອນໃຫ້ເຂັ້ມງວດ, ຮີບຮ້ອນແກ້ໄຂບັນຫາທີ່ເປັນຊ່ອງຫວ່າງໃນການເກັບລາຍຮັບ, ສະກັດກັ້ນການຄ້າຂາຍເຖື່ອນໃຫ້ເຂັ້ມງວດຂຶ້ນຕື່ມ. ຄຸງຄູ່ກັນນັ້ນ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດມາດຕະການປະຫຍັດແຫ່ງຊາດ ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ; ສະດັງໄວຕໍ່ການຜັນແປຂອງເສດຖະກິດໂລກ-ພາກພື້ນ, ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ແລະ ການພະຍາກອນໄພພິບັດທຳມະຊາດ.
- 12.3 ການລົງທຶນຕ້ອງມີຈຸດສຸມໂດຍອີງຕາມແຜນງານ ແລະ ໂຄງການບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ; ປະຕິບັດນິຕິກຳ ແລະ ຂໍ້ກຳນົດຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ໂດຍສະເພາະໃຫ້ເອົາໃຈໃສ່ຂັ້ນຕອນການປະເມີນໂຄງການກ່ອນເອົາເຂົ້າແຜນ (ບົດວິພາກເສດຖະກິດທີ່ລະອຽດຄົບຊຸດ ລວມທັງບົດສຶກສາການປະເມີນຜົນກະທົບດ້ານສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ), ເຂັ້ມງວດປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນການຈັດຊື້-ຈັດຈ້າງ, ການຕິດຕາມກວດກາ-ປະເມີນຜົນ ແລະ ປະຕິບັດຫົວໜ່ວຍລາຄາກໍ່ສ້າງ; ຫ້າມປະຕິບັດໂຄງການທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດ; ຕັ້ງໜ້າແກ້ໄຂໜີ້ສິນໃຫ້ຫຼຸດລົງເທື່ອລະກ້າວ; ປະຕິບັດວິໄນແຜນການ-ການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ.
- 12.4. ເອົາໃຈໃສ່ຢ່າງແຂງແຮງຕໍ່ຮູບການຂະຫຍາຍ ແລະ ພັດທະນາວິສາຫະກິດຂະໜາດນ້ອຍ ແລະ ຂະໜາດກາງ ໂດຍສຸມໃສ່ສ້າງມູນຄ່າເພີ່ມຈາກຂະແໜງທີ່ບໍ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດໃຫ້ຫຼາຍຂຶ້ນ, ຫັນຈາກເສດຖະກິດທຳມະຊາດໄປສູ່ເສດຖະກິດຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວໂດຍສ້າງຕັ້ງກຸ່ມການຜະລິດຢູ່ຊົນນະບົດ, ໝູນໃຊ້ເສດຖະກິດພູມປັນຍາຈາກຊຸມຊົນ.
- 12.5. ສຸມໃສ່ປະຕິບັດບັນດາ ທິດທາງ, ຄາດໝາຍ, ໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ຂອບເຂດແຜນການລົງທຶນລວມໃນໄລຍະ 5 ປີ ທີ່ກອງປະຊຸມຄັ້ງປະຖົມມະລືກ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດຊຸດທີ VII ໄດ້ຮັບຮອງເອົາຢ່າງເປັນທາງການແລ້ວ. ສ່ວນໂຄງການລົງທຶນໃນໄລຍະ 5 ປີ ເປັນພຽງຮ່າງບັນຊີໂຄງການເພື່ອຄັດເລືອກເຂົ້າໃນແຜນແຕ່ລະປີ, ບໍ່ສາມາດເຮັດໄປກ່ອນໄດ້ ເພາະວ່າສະພາແຫ່ງຊາດບໍ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາບັນຊີໂຄງການສຳລັບ 5 ປີ. ດັ່ງນັ້ນ ໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ພິຈາລະນາຄັດເລືອກໂຄງ ການທີ່ນອນຮ່າງໃນບັນຊີໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ໄລຍະ 5 ປີ (2011-2015) ທີ່

ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ໄດ້ສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຄົ້ນຄວ້າຮ່ວມກັນ, ຖືເປັນຂອບລວມ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການຈັດລຽງບູລິມະສິດ ແລະ ພິຈາລະນາຈັດເຂົ້າໃສ່ແຜນປະຈຳແຕ່ລະສົກປີ, ໂດຍປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງເຄັ່ງຄັດ ເພື່ອສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 13: ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ

13.1 ບັນດາ 9 ເປົ້າໝາຍ, 20 ຄາດໝາຍ, 63 ຕົວຊີ້ວັດ ແລະ 218 ກິດຈະກຳ ຂອງເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາມີຄື: 1. ລືບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ໄພອິດທິວ (ລວມມີ 3 ຄາດໝາຍ, 9 ຕົວຊີ້ວັດ); 2. ໃຫ້ທຸກຄົນໄດ້ຮັບການສຶກສາຢ່າງທົ່ວເຖິງ (ລວມມີ 1 ຄາດໝາຍ, 3 ຕົວຊີ້ວັດ); 3. ສົ່ງເສີມບົດບາດຍິງ-ຊາຍ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງ (ລວມມີ 1 ຄາດໝາຍ, 4 ຕົວຊີ້ວັດ); 4. ຫລຸດຜ່ອນການເສຍຊີວິດຂອງເດັກນ້ອຍ (ລວມມີ 1 ຄາດໝາຍ, 3 ຕົວຊີ້ວັດ); 5. ສົ່ງເສີມສຸຂະພາບຂອງແມ່ (ລວມມີ 2 ຄາດໝາຍ, 6 ຕົວຊີ້ວັດ); 6. ສະກັດກັ້ນການແຜ່ລະ ບາດຂອງ HIV, ໄຂ້ຍຸງ ແລະ ພະຍາດຕິດຕໍ່ອື່ນໆ (ລວມມີ 2 ຄາດໝາຍ, 10 ຕົວຊີ້ວັດ); 7. ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງດ້ານສິ່ງແວດລ້ອມ (ລວມມີ 3 ຄາດໝາຍ, 6 ຕົວຊີ້ວັດ); 8. ສ້າງຄູ່ຮ່ວມພັດທະນາໃນຂອບເຂດທົ່ວໂລກ (ລວມມີ 4 ຄາດໝາຍ, 19 ຕົວຊີ້ວັດ); 9. ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງລະເບີດບໍ່ທັນແຕກໃນ ສປປ ລາວ (ລວມມີ 3 ຄາດໝາຍ, 3 ຕົວຊີ້ວັດ).

13.2 ຄາດໝາຍຂອງ MDGs ເຊິ່ງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ບາງໜ້າວຽກ ຄື: ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດເພື່ອຄ້ຳປະກັນສະບຽງອາຫານ; ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ຍົກສູງລະດັບສິນເຊີງງານ; ສະໜອງການບໍລິການດ້ານສຶກສາ ແລະ ສາທາລະນະສຸກ ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ ໃຫ້ໄປເຖິງປະຊາຊົນເຂດຫ່າງໄກສອກຫລີກ, ຮັບປະກັນການປ້ອງກັນ ແລະ ປິ່ນປົວພະຍາດ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃນການຮັກສາສຸຂະພາບຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາການຕາຍຂອງແມ່ ແລະ ເດັກ; ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບຍິງ-ຊາຍ ແລະ ລືບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ; ເອົາໃຈໃສ່ວຽກງານເກັບກູ້ລະເບີດບໍ່ທັນແຕກອອກຈາກຂົງເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ; ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດສູງສຸດ, ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ຕິດພັນສະໜິດແໜ້ນກັບການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ.

13.3 ປັບປຸງລະບົດຕິດຕາມກວດກາການຈັດຕັ້ງເປົ້າໝາຍຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໂດຍສົມທົບກັບອົງການຈັດ ຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອລະດົມທຶນມາຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາກິດຈະກຳ; ພະຍາຍາມສ້າງບັນຍາກາດທີ່ດີກັບຄູ່ ຮ່ວມພັດທະນາ ດ້ວຍການຈັດໃຫ້ມີການພົບປະ, ກອງປະຊຸມຕ່າງໆ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ; ເຊື່ອມສານຍຸດ ທະສາດຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ການປັບໂຕເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງຂອງດິນຟ້າ ອາກາດເຂົ້າໃນແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ.

ມາດຕາ 14: ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອການພັດທະນາທີ່ຍືນຍົງ

- 14.1 ເພີ່ມທະວີກໍ່ສ້າງຮາກຖານ-ພັດທະນາຊຸມນະບົດ ແລະ ລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ໂດຍຖືເອົາວຽກງານສ້າງບ້ານ ແລະ ກຸ່ມບ້ານພັດທະນາເປັນໃຈກາງ ຕາມ 4 ເນື້ອໃນ 4 ຄາດໝາຍ ຕາມຄໍາສັ່ງແນະນໍາເລກທີ 03/ກມສພ, ສະບັບລົງວັນທີ 30 ພຶດສະພາ 2011 ໂດຍສືບຕໍ່ສ້າງແຜນພັດທະນາຂັ້ນກຸ່ມບ້ານແບບມີສ່ວນຮ່ວມຢູ່ເມືອງຕ່າງໆ ໄປພ້ອມກັບການສ້າງຄວາມສາມາດໃຫ້ແກ່ພະນັກງານຂັ້ນແຂວງ ແລະ ຂັ້ນເມືອງໃຫ້ມີຄວາມສາມາດຫຼາຍຂຶ້ນ, ພ້ອມທັງສຸມທຶນຮອນເຂົ້າໃສ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຢູ່ຂັ້ນກຸ່ມບ້ານ ຫຼື ເຂດຈຸດສຸມພັດທະນາທີ່ຈໍາເປັນ.
- 14.2 ຫັນການຜະລິດກະສິກໍາຕິດພັນກັບການເຮັດຊົນລະກະເສດ ເພື່ອຊຸກຍູ້ການຜະລິດ ແລະ ເພີ່ມຜະລິດຕະພາບຂອງສິນຄ້າກະເສດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ; ສະຫງວນພື້ນທີ່ດິນກະສິກໍາໄວ້ໃຫ້ພຽງພໍສໍາລັບການຜະລິດສະບຽງອາຫານ; ຄົ້ນຄ້ວາສ້າງນະໂຍບາຍດ້ານພາສີອາກອນ ແລະ ນະໂຍບາຍການຄ້າ ທີ່ມີລັກສະນະກະຕຸກຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການຕະຫຼາດ ນັບແຕ່ຂອດຂາຍຍົກ-ຂາຍຍ່ອຍ, ຂອດການເກັບມ້ຽນ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ລວມໄປເຖິງຂອດບໍລິການຂົນສົ່ງ .
- 14.3 ເພີ່ມທະວີການສ້າງຈິດສໍານຶກໃຫ້ແກ່ທຸກຊັ້ນຄົນໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໃຫ້ມີສ່ວນຮ່ວມຢ່າງຕັ້ງໜ້າໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ; ສືບຕໍ່ດໍາເນີນການຈັດສັນທີ່ດິນປະເພດຕ່າງໆ ໃຫ້ສໍາເລັດໂດຍໄວ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຕິດຕາມສະພາບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ, ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງດ້ານການແຈ້ງເຕືອນໄພລ່ວງໜ້າ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຈາກໄພພິບັດ ແລະ ພື້ນຟູຕາໜ່າງສະຖານີອຸຕຸກະເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນແກ່ແຜນຄໍາປະກັນສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ.

ມາດຕາ 15: ເອົາໃຈໃສ່ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຍຸດທະສາດການຫັນເປັນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຫັນສະໄໝ, ສົ່ງເສີມການໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ນະວັດຕະກໍາ

ຕ້ອງຫັນເປັນອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ຫັນສະໄໝໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ ທັງພາກລັດ ແລະ ພາກທຸລະກິດຢ່າງເໝາະສົມ ໂດຍມີການຄົ້ນຄວ້າ, ພັດທະນາ ແລະ ສ້າງເປັນແຜນງານ, ໂຄງການທີ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງ ແນໃສ່ຍູ້ການພັດທະນາຂະແໜງການ ແລະ ທຸກຂົງເຂດວຽກງານ; ນໍາໃຊ້ວິທະຍາສາດ ວິທະຍາການໃໝ່ ແລະ ບົດຮຽນຈາກປະເທດໃກ້ຄຽງ ໂດຍມີການເລືອກເຟັ້ນເອົາວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ຈໍາເປັນ ແລະ ແທດເໝາະກັບສະພາບເສດຖະກິດຂອງປະເທດເຮົາ ເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມການຜະລິດ, ການຄົ້ນຄ້ວາທົດລອງ ເພື່ອປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນໃໝ່, ເພີ່ມຄວາມສາມາດໃນການແຂ່ງຂັນ ແລະ ສ້າງລາຍໄດ້ ໃຫ້ດໍາເນີນຕາມຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ວິທະຍາການຂອງໂລກ.

ມາດຕາ 16: ພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ

- 16.1 ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາດ້ານຊັບພະຍາກອນມະນຸດຢ່າງກວ້າງຂວາງ ໂດຍການສຸມທຶນ ແລະ ສຸມກຳລັງ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາຄົນໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ມີສະຕິປັນຍາ ແລະ ມີຄວາມຊຳນານງານ, ມີທັດສະນະຄະຕິ ທີ່ຖືກຕ້ອງ ແລະ ເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາຄົນທາງດ້ານຈິດໃຈໃຫ້ສົມຄູ່ກັບຄວາມຈະເລີນທາງດ້ານວັດຖຸ.
- 16.2 ສ້າງບຸກຄະລາກອນປະເພດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ກຳມະກອນວິຊາຊີບ, ນາຍຊ່າງ, ນັກວິຊາການ, ວິສະວະກອນ, ຜູ້ຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານ ແລະ ຜູ້ຈັດການ ໃຫ້ໄດ້ທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ. ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການຍົກສູງຄຸນນະພາບຂອງແຮງງານ ແລະ ລະດັບສື່ມືແຮງງານໃຫ້ກ້າວຂຶ້ນສູ່ມາດຕະຖານ ສາກົນເທື່ອລະກ້າວ ເພື່ອສະໜອງໃຫ້ພຽງພໍກັບຄວາມຕ້ອງການແຜນງານ-ໂຄງການ, ກິດຈະການ ແລະ ສິ່ງເສີມນັກວິຊາການຂອງລາວເປັນບູລິມະສິດຂອງການຈັດຫາຕຳແໜ່ງງານສຳຄັນ.

ມາດຕາ 17: ເພີ່ມທະວີຄວາມສັກສິດໃນການຄຸ້ມຄອງລັດ ແລະ ຄຸ້ມຄອງສັງຄົມ

- 17.1 ປັບປຸງອຳນາດລັດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມສັກສິດ, ປອດໃສ ແລະ ຮັບໃຊ້ປະຊາຊົນຢ່າງແທ້ຈິງ ໂດຍມີກົງຈັກການຈັດຕັ້ງທີ່ສົມຄູ່ ແລະ ກະທັດຮັດສົມເຫດສົມຜົນ; ເດັດດ່ຽວກຳຈັດປັດເປົ້າພະຍາດ ອາດຍາສິດ, ການສັ່ລາດບັງຫຼວງ ແລະ ປະກົດການຫຍໍ້ຫຍຸ້ງໃນກົງຈັກລັດ ກໍ່ຄືໃນຖິ່ນແຄວ ພະນັກງານໃນການເຂົ້າຮ່ວມຂະບວນການພັດທະນາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ດ້ວຍການເພີ່ມ ທະວີການປະຕິບັດລະບຽບການ, ບັນດາກົດໝາຍ ແລະ ມາດຕະການຕ່າງໆທີ່ລັດຖະບານວາງອອກ ຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.
- 17.2 ຫລຸດຜ່ອນຄວາມແຕກໂຕນກັນລະຫວ່າງການພັດທະນາຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ໃຫ້ໄດ້ເທື່ອລະ ກ້າວ, ຮັບປະກັນເຮັດໃຫ້ການກະຈາຍລາຍໄດ້ມີຄວາມເປັນທຳໃນລະດັບອັນແນ່ນອນ ແລະ ທົ່ວເຖິງ; ວາງນະໂຍບາຍຢ່າງຊັດເຈນ ແລະ ຈະແຈ້ງ ໂດຍເນັ້ນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບເປັນ ສຳຄັນ ບໍ່ຄວນເນັ້ນເບິ່ງແຕ່ບັນຫາທຶນຮອນພຽງຢ່າງດຽວ.
- 17.3 ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ທຶນຂອງລັດ, ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ, ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ; ສະກັດກັ້ນປາກົດການຫຍໍ້ຫຍຸ້ງທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ງົບປະມານ ແຫ່ງລັດ; ສິ່ງເສີມກົນໄກເສດຖະກິດຕະຫຼາດທີ່ມີການວາງແຜນຢ່າງເປັນລະບົບຄົບຊຸດ, ຈຳກັດທຸກ ຮູບການເກື້ອກູນ, ຫຼີກລ້ຽງການໃຊ້ຈ່າຍພູມເພື່ອຍ ໂດຍມີການໄລ່ລຽງປະໂຫຍດ, ຕົ້ນທຶນ ແລະ ປະ ສິດທິຜົນຂອງການລົງທຶນຢ່າງຊັດເຈນ.
- 17.4 ບັນດາກະຊວງ-ອົງການລັດຂັ້ນສູນກາງ ຕ້ອງເຮັດບົດບາດໃນການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ຢ່າງເຂັ້ມ ແຂງ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການຕົນໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ; ຄົ້ນຄວ້າ ປັບປຸງ ແລະ ອອກນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການພັດທະນາແຕ່ລະ ໄລຍະ; ພ້ອມທັງຕິດຕາມກວດກາ ແລະ ຊ່ວຍຍູ້ໝູນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຈຸນລະພາກໃນການ ປະຕິບັດວຽກງານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນດີ.

ໝວດທີ IV

ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII(2011-2015) ແລະ ການກະກຽມສ້າງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020).

ມາດຕາ 18: ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ.

18.1 ລັດຖະບານມີໜ້າທີ່:

- ໂຄສະນາອົບຮົມ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ມະຕິ IX ຂອງພັກ, ມະຕິຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ, ຜັນຂະຫຍາຍແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ເປັນແຜນການ ແລະ ແຜນງົບປະມານອັນລະອຽດ ປະຈຳສິກປີ, ບັນດາກົດໝາຍ, ດຳລັດ ແລະ ລະບຽບການຕ່າງໆ ໃຫ້ພະນັກງານລັດຖະກອນຂັ້ນ ຜູ້ບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງ, ວິຊາການ, ປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ເລິກເຊິ່ງ ເພື່ອນຳໄປຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ.
- ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ທັງເປັນຜູ້ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ພາຍຫຼັງທີ່ມີມະຕິຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດໃນທຸກໆປີ ແລະ ທຸກໆ 5 ປີ.
- ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບມະຕິກອງປະຊຸມໃຫຍ່ຂອງພັກ ຄັ້ງທີ IX ແລະ ຖືເອົາແຜນການດັ່ງກ່າວເປັນການວາງທິດທາງລວມ ຂອງການພັດທະນາ ແລະ ວາງກອບຄາດໝາຍໃຫຍ່ໆ ທາງດ້ານມະຫາພາກ ໃນ 5 ປີ ຕໍ່ໜ້າ.

18.2 ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ:

- ອອກບົດແນະນຳປະຈຳແຕ່ລະສິກປີ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ພາຍຫຼັງທີ່ລັດຖະບານອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການດັ່ງກ່າວ; ພ້ອມກັນນັ້ນ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງເປັນລະບົບ ແລ້ວສະຫຼຸບ, ສັງລວມ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ການລົງທຶນຂອງລັດປະຈຳສິກປີ ແລະ ປະເມີນໄລຍະກາງສະໄໝ ຕໍ່ລັດຖະບານ.
- ເປັນເຈົ້າການ ແລະ ເປັນໃຈກາງ ໃນການຕິດຕາມຢ່າງຈິດຈໍ່ ໂດຍມີການປະສານງານກັບບັນດາກະຊວງ-ອົງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ຊຸກຍູ້ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ 5 ປີ (2011-2015) ໃຫ້ບັນລຸຕາມຄາດໝາຍ ໂດຍສະເພາະຕົວຊີ້ວັດຕ່າງໆ ແລະ ຕິດຕາມກອບແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ. ຖ້າເຫັນວ່າບັນດາຄາດໝາຍຕົວເລກຕ່າງໆທີ່ກຳນົດໄວ້ນັ້ນ ບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມຄາດໝາຍ ກໍ່ຕ້ອງມີການສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອວາງມາດຕະການ, ສຸມທຸກກຳລັງແຮງທັງທຶນຮອນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນໃສ່ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດບັນລຸໄດ້ຕາມແຜນການ 5 ປີ ທີ່ວາງອອກ.

- ນຳໃຊ້ບັນດານິຕິກຳຕ່າງໆ ເປັນຕົ້ນ ດຳລັດ 135/ນຍ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການລົງທຶນຂອງລັດເພື່ອເປັນເຄື່ອງມື ແລະ ບ່ອນອີງໃນການຄຸ້ມຄອງ, ດັດສົມ, ຈັດສັນການລົງທຶນ, ປະເມີນໂຄງການ, ລົງຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາທີ່ສິນການລົງທຶນຂອງລັດ.
- ດຳເນີນການສ້າງແຜນການ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຊຸກຍູ້ວິທີຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍສະຫັດສະຫວັດດ້ານການພັດທະນາ (MDGs) ໃນປີ 2015; ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າມາດຖານ ທີ່ຈະຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC) ໃນປີ 2020 ເພື່ອກ້າວໄປວາງມາດຕະການເພື່ອສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ບັນລຸເປົ້າໝາຍທີ່ຕັ້ງໄວ້.
- ຕິດຕາມສະພາບເສດຖະກິດຂອງປະເທດ ແລະ ສາກົນ ໂດຍສະເພາະສະພາບເສດຖະກິດມະຫາພາກ ພ້ອມທັງຄົ້ນຄວ້າວິທີການແກ້ໄຂບັນຫາ ເພື່ອລາຍງານ ແລະ ສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານອອກມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ.
- ເປັນເຈົ້າການກະກຽມຈັດກອງປະຊຸມໂຕະມືນປະຈຳແຕ່ລະປີ ເພື່ອລະດົມການຊ່ວຍເຫຼືອທາງການເພື່ອການພັດທະນາ (ODA), ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບສູງ, ຮັບປະກັນໃຫ້ໄປຮອດໄປເຖິງປະຊາຊົນຜູ້ທຸກຍາກ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ມີການປະສານງານດີ.
- ປັບປຸງກົນໄກການບໍລິຫານການລົງທຶນປະຕູດຽວໃຫ້ມີຄວາມເປັນເອກະພາບ, ວ່ອງໄວ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ; ສືບຕໍ່ໂຄສະນາດຶງດູດການລົງທຶນຂອງເອກະຊົນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໃຫ້ມີບັນຍາກາດດີ ແລະ ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍຂອງແຜນການ.
- ດຳເນີນການສຳຫຼວດສະຖິຕິທົ່ວປະເທດ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງຂໍ້ມູນທາງການ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຂະບວນການສະຫຼຸບ ແລະ ສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ປະຈຳ 5 ປີ, ປະຈຳປີ, 6 ເດືອນ, ປະຈຳງວດ ແລະ ປະຈຳເດືອນ.

18.3 ກະຊວງການເງິນ:

- ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມການສະໜອງ ແລະ ການນຳໃຊ້ງົບປະມານຂອງລັດ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດາລາຍຈ່າຍຕ່າງໆ, ນັບທັງລາຍຈ່າຍເຂົ້າໃນບັນດາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ; ສະຫຼຸບ, ສັງລວມສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການນຳໃຊ້ງົບປະມານທັງໝົດຂອງລັດຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ເພື່ອລາຍງານລັດຖະບານ. ສະເພາະການນຳໃຊ້ງົບປະມານເຂົ້າໃນການລົງທຶນຂອງລັດໃນແຕ່ລະງວດ ໃຫ້ສົ່ງເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ກ່ອນວັນທີ 10 ຂອງເດືອນທ້າຍງວດ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.
- ສືບຕໍ່ປັບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງ 3 ຂະແໜງການ: ພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ; ສືບຕໍ່ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງບັນດານິຕິກຳເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບ, ກົດໝາຍໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕ່ລະໄລຍະ, ຄຸ້ມຄອງຮ່ວງລາຍຮັບທີ່ລັດຖະບານໄດ້ກຳນົດລະບຽບການອອກ ໃຫ້ລວມສູນເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ; ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳພາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດທຸກຮ່ວງລາຍຈ່າຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນງານ, ໂຄງການ, ແຜນຄົນ, ແຜນເງິນ ພ້ອມທັງຈັດແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານປົກກະຕິປະຈຳແຕ່ລະສົກປີເຂົ້າໃນແຜນວຽກຈຸດສຸມ.

- ຄຸ້ມຄອງເງິນແຮ ແລະ ຄັງສະສົມຂອງລັດຖະບານ ແລະ ເງິນແຮຂອງແຂວງໃນການນຳໃຊ້ເຂົ້າ
ໃນວຽກງານແກ້ໄຂເຫດການສຸກເສີນທາງໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ວຽກງານຮີບດ່ວນທີ່ຈຳເປັນ
ອື່ນໆ.
- ຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນກູ້ຢືມຈາກຕ່າງປະເທດທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂຜູກມັດ, ດອກເບ້ຍຕ່ຳ, ໄລ ຍະ
ກູ້ຢືມຍາວ ເພື່ອປະຕິບັດໂຄງການພັດທະນາທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ.

18.4 ບັນດາກະຊວງ, ອົງການຂັ້ນສູນກາງ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງ:

- ມີໜ້າທີ່ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ, ສະຫລຸບ, ສັງລວມ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ
ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນງົບປະມານ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນ
ຂອບເຂດທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນແຕ່ລະໆວດ, 6 ເດືອນ, ປະຈຳປີ, ເຄິ່ງສະໄໝ ແລະ 5 ປີ
ແລ້ວສົ່ງເຖິງກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ.
- ມີໜ້າທີ່ຕິດຕາມການບັນລຸບັນດາຕົວເລກຄາດໝາຍຂອງຂະແໜງການຕົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນແຕ່
ລະປີ ໂດຍສົມທຽບໃສ່ຄາດໝາຍແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII. ເມື່ອເຫັນວ່າຈະບໍ່ສາມາດບັນລຸໄດ້
ຄາດໝາຍວາງໄວ້ນັ້ນ ກໍ່ຕ້ອງຄົ້ນຄ້ວາມິມາດຕະການ, ສຸມທຶນຮອນ ແລະ ກຳລັງແຮງເພື່ອຈັດຕັ້ງ
ປະຕິບັດ ເພື່ອໃຫ້ບັນລຸຜົນໃນປີຕໍ່ໄປ.
- ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ໃນຂັ້ນຂອງຕົນໃຫ້
ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ດຳລັດ, ບົດແນະນຳການລົງທຶນຂອງລັດຢ່າງມີປະ
ສິດທິຜົນສູງ.
- ຕ້ອງຖືເອົາບັນດາຄາດໝາຍຕົວເລກແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ເປັນ
ກອບທິດທາງແລ້ວດັດປັບ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຕົວຈິງຂອງຂະແໜງການ
ແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ; ຖືເອົາໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ 5 ປີ ເປັນກອບໃນການຊັບຊ້ອນເອົາ
ໂຄງການເຂົ້າໃສ່ແຜນລົງທຶນປະຈຳປີ ຂອງຂະແໜງການ ແລະ ແຂວງ ເພື່ອນຳສະເໜີໃຫ້
ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ພິຈາລະນາສັງລວມ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ເພື່ອສະ
ເໜີຜ່ານສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ ຈຶ່ງຈະສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນແຕ່ລະປີໄດ້. ສຳລັບໂຄງການ
ສຸກເສີນທີ່ຈຳເປັນ ຕ້ອງໄດ້ສັງລວມໂຄງການ ແລ້ວນຳສະເໜີກະຊວງແຜນການ ແລະ ການ
ລົງທຶນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານພິຈາລະນາ.

18.5 ຮັບປະກັນການບັນລຸເປົ້າໝາຍໃນແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ວາງໄວ້ ແລະ ປະຕິບັດໃຫ້
ໄດ້ຮັບໝາກຜົນ. ບັນດາລັດຖະມົນຕີ, ຫົວໜ້າອົງການທີ່ຂຶ້ນກັບລັດຖະບານ, ບັນດາເຈົ້າແຂວງ
ແລະ ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫລວງ ຕ້ອງໄດ້ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບໃນການຊີ້ນຳໜ່ວຍງານຕ່າງໆທີ່ຂຶ້ນ
ກັບຕົນ ເຮັດສຳເລັດໜ້າທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ; ຊີ້ນຳໂດຍກົງເພື່ອແກ້ໄຂບັນດາຂໍ້ຫຍຸ້ງຍາກ, ສິ່ງຄົງ
ຄ້າງ, ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ບັນຫາຕ່າງໆທີ່ຮາກຖານສະເໜີຂຶ້ນມາ.

18.6 ມີການປະສານງານລະຫວ່າງຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງດ້ວຍກັນ, ລະຫວ່າງຂະແໜງການກັບທ້ອງ
ຖິ່ນ ແລະ ລະຫວ່າງທ້ອງຖິ່ນດ້ວຍກັນຢ່າງເປັນລະບົບປົກກະຕິ; ມີການປະສານຢ່າງກົມກຽວ
ລະຫວ່າງຂະແໜງເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ. ບັນດາຂະແໜງການຕ້ອງກຳນົດນະໂຍບາຍພັດທະນາຂະ
ແໜງການຂອງຕົນຢ່າງຈະແຈ້ງ, ມີການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານຢ່າງເປັນລະບົບ, ມີແຜນພັດທະ
ນາຂະແໜງການສາຍຕັ້ງແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນຮາກຖານຂັ້ນບ້ານ.

- 18.7 ທຸກຂະແໜງການ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງໄດ້ສ້າງລະບົບທົບທວນ, ຕິດຕາມ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ກໍ່ຄື ບັນດາຄາດໝາຍ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂຄງການ ຂອງຂະແໜງການຕົນຢ່າງເປັນລະບົບ ໃນແຕ່ລະສິກປີ ແລະ ໃຫ້ມີການປະເມີນຜົນກາງສະໄໝຂອງແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ເພື່ອໃຫ້ສາມາດລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃນໄລຍະຜ່ານມາ ພ້ອມທັງສະພາບການພົ້ນເດັ່ນ ທັງດ້ານດີ ແລະ ດ້ານອ່ອນ ໃຫ້ແກ່ອົງການຄຸ້ມຄອງມະຫາພາກ ກໍ່ຄື ລັດຖະບານຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຊັດເຈນ ເພື່ອຈະໄດ້ກຳນົດມາດຕະການ ແຜນການທ້າຍໄລຍະທີ່ ເຫຼືອ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ແລະ ສາມາດບັນລຸແຜນທີ່ວາງໄວ້.
- 18.8 ອົງໃສ່ກົດໝາຍການລົງທຶນຂອງລັດ, ກົດໝາຍງົບປະມານ ແລະ ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕ່າງໆ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ແລະ ລາຍຈ່າຍປົກກະຕິຕ່າງໆ ໂດຍຂັ້ນເທິງເປັນຜູ້ຕິດຕາມຂັ້ນລຸ່ມຂອງຕົນຕາມສາຍຕັ້ງ ແລະ ສາຍຂວາງ.
- 18.9 ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດເປັນຜູ້ດຳເນີນການກວດກາ ແລະ ກວດສອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລ້ວສະຫຼຸບລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 19: ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດລະບອບລາຍງານ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 19.1 ໃຫ້ກະຊວງ, ອົງການ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ (ລວມທັງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ) ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແຕ່ລະສິກປີ, ເຄິ່ງສະໄໝ ແລະ 5 ປີ ແລ້ວປະຕິບັດລະບອບລາຍງານ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍງົບປະມານ, ກົດໝາຍການລົງທຶນຂອງລັດ, ດຳລັດ 135/ນຍ ວ່າດ້ວຍການສ້າງ ແລະ ຄຸ້ມຄອງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.
- 19.2 ໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ - ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ແລະ ແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ, ກະຊວງການເງິນ ສະຫຼຸບການຈັດຕັ້ງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ສະຫຼຸບລາຍງານກ່ຽວກັບການປະຕິບັດນະໂຍບາຍການເງິນ-ເງິນຕາ ເປັນແຕ່ລະສິກປີ, ເຄິ່ງສະໄໝ ແລະ 5 ປີ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ.
- 19.3 ໃຫ້ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ດຳເນີນການຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ກວດສອບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນຂອງລັດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ແລ້ວສະຫຼຸບລາຍງານຕໍ່ລັດຖະບານ ໃນແຕ່ລະປີ.

ມາດຕາ 20: ກ່ຽວກັບການກະກຽມສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- 20.1 ມອບໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ, ກະຊວງການເງິນ ແລະ ກະຊວງກ່ຽວຂ້ອງ ອົງໃສ່ດຳລັດສະບັບນີ້ ອອກແຈ້ງການ ແລະ ບົດແນະນຳ ເຖິງບັນດາກະຊວງ, ອົງການ, ນະຄອນຫລວງ ແລະ ແຂວງຕ່າງໆ ເພື່ອກຽມສະຫຼຸບແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII (2011-2015) ແລະ ກຽມສ້າງຮ່າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020), ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໄລຍະ 2016-2020 ໃນເວລາທີ່ເໝາະສົມ.

- 20.2 ການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII ໃຫ້ອີງໃສ່ຜົນສຳເລັດ ແລະ ຂໍ້ຄົງຄ້າງໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ 5 ປີ (2011-2015) ຜ່ານມາ, ອີງໃສ່ບັນດານິຕິ ກຳຕ່າງໆ, ອີງໃສ່ເປົ້າໝາຍຂອງແຜນຍຸດທະສາດຮອດປີ 2020 ໂດຍສະເພາະເປົ້າໝາຍການ ຫຼຸດພື້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາ (LDC), ອີງໃສ່ຍຸດທະສາດການພັດທະ ນາຂະແໜງການ ແລະ ຫ້ອງຖິ່ນ, ຈຸດພິເສດ, ທ່າແຮງ ແລະ ກາລະໂອກາດ ໃນຂະແໜງການຕົນ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເພື່ອຄົ້ນຄ້ວາສັງລວມສະເໜີຕໍ່ລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ແລະ ສະເໜີສະພາແຫ່ງຊາດ ຮັບຮອງ.
- 20.3 ກະຊວງແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານ ໃນການເປັນເຈົ້າການ ສົມທົບກັບຂະແໜງການ, ອົງການ, ຫ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະ ເທດ ໃນການສະຫຼຸບຕີລາຄາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VII ກາງສະໄໝ. ຫລັງ ຈາກນັ້ນ ສືບຕໍ່ແນະນຳ, ຄົ້ນຄ້ວາ, ສັງລວມ, ສ້າງຮ່າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ 5 ປີ ຄັ້ງທີ VIII (2016-2020) ໃຫ້ສຳເລັດຕາມກຳນົດເວລາ ເພື່ອສະເໜີສະພາແຫ່ງ ຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຢ່າງເປັນທາງການ.

ໝວດທີ V ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 21: ມອບໃຫ້ທ່ານລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການ, ທ່ານເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ແລະ ທ່ານ ເຈົ້າແຂວງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ລາຍງານຜົນ ຂອງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໃຫ້ລັດຖະບານໃນແຕ່ລະໄລຍະຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 22: ດຳລັດສະບັບນີ້ມີ ຜົນສັກສິດນັບແຕ່ມີລົງລາຍເຊັນເປັນຕົ້ນໄປ.

ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

